

[Hans Hansen (Rørby).]

holdene for vor Eksport. Ved sine mislykkede Foranstaltninger bringer den en fortsat Kæde af nye Restriktioner, den ødelægger det frie, sunde Erhverv, som er Grundlaget for hele vor Eksistens. Vi henstiller derfor til det kommende Udvalg, at det indstiller Lovforslaget til anden Behandling saaledes, at det kun omfatter det, der er nødvendigt over for Nationalbanken og Guldindløseligheden, og i øvrigt lader hele Importreguleringen bortfalde ved Lovens Udløb den 31. December i Aar.

Aksel Larsen: Lovforslagets Titel er, som det snart er Regelen ved den Slags Kriselovforslag, urigtig. I Henhold til Titelen skulde det være en Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta; men netop i Kraft af den Lov, der eksisterer, som har samme Titel, har man vilkaarligt skaaret Valutaen ned. Derfor har denne Lov ikke noget at gøre med Værn for Valutaen, men den bemyndiger Regeringen og Nationalbanken til efter Behag at sænke Kronen og dermed fordyre Livsfornødenhederne for Borgerne.

Paa det kommunistiske Partis Vegne skal jeg erklære, at vi i Aar som i Fjor er Modstandere af denne Lov, ikke blot af Paragrafferne om Importregulering, men af Loven som Helhed. Vi kan ikke, selv om man ogsaa tidligere har bragt Landet ind i saadanne Tilstande, erkende, at Kronens Værdi forringes til Skade for Arbejderne, og vi maa derfor ogsaa være mod den Del af Loven. Vi maa være mod disse Importreguleringsforanstaltninger, der absolut ikke har den Betydning, der tillægges dem. Man hvæder, at de skal blandt andet give Beskæftigelse. Jeg er aldeles overbevist om, at en nøjagtig Undersøgelse vil vise, at Beskæftigelsen ikke er blevet større som Følge af denne Lov. Kan hænde den heller ikke er blevet mindre, men saa vil det vise sig, at paa de Omraader, hvor der er kommet flere i Arbejde, er det blevet betalt kolossalt dyrt af Befolkningen gennem højere Priser paa Produkterne og gennem nye indirekte Skatter. Det er derfor betalt alt for dyrt.

Naturligvis kan denne Lov ikke betragtes som en isoleret Lov, den maa betragtes som et Led af Regeringens og Rigsdagens Krisepolitik som Helhed. Det er ogsaa derfor, den faar den Modtagelse, den faar fra de saakaldte borgerlige Oppositionspartier, som med Grimasser og Stønnen alligevel erklærer, at de anbefaler den til velvillig Behandling.

Der er endvidere den Maade, Loven skal administreres paa, og som gør det umuligt for os at godkende den og yde vor Medvirken til dens Fremme. Man knæsetter det sælsomme danske demokratiske Princip, at de fire Partier her i Tinget, som er de ældste, i alt Fald tilsyneladende skal have Indflydelse; om de faar det reelt, er jeg ikke i Stand til at dømme om, men der nedsættes et Udvalg paa otte Medlemmer, hvilket i Praksis vil sige to fra hvert af de ældste Partier her i Rigsdagen, og de skal saa sammen med Ministeriet forvalte og administrere Loven. Da vi ikke har nogen som helst Tillid til noget af disse Partier saa lidt som til Regeringen, er det ganske klart, at vi stemmer ikke for Paragraffer, som giver disse en saadan Magt og Mynighed.

Jeg har ikke flere Bemærkninger at gøre ved denne Lejlighed, der bliver jo Lejlighed til at komme ind paa Sagen udførligt ved en senere Behandling af Lovforslaget, og i øvrigt er det Ting, vi har udtalt os om tidligere. Vi er Modstandere af hele denne prisfordyrende og arbejderfjendske Kriselovgivning, der er gennemført under den nuværende Regering og af den nuværende Rigsdag.

Kristen Amby: Det er over for det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), jeg gerne vil gøre nogle Betragtninger gældende. For det første synes jeg, at det ærede Medlem jonglerede med Begreberne Handelsbalance og Handelspolitik paa en urimelig Maade. Den ene af Begrundelserne for en Fortsættelse af Valutacentralen var jo, ikke det handelsbalancemæssige, men det handelspolitiske, vi kan sige det traktatpolitiske. Og her kan i hvert Fald det ærede Medlems Argumentation ikke bruges.

Men især over for det ærede Medlems almindelige Betragtninger er det nødvendigt, at Indsigelse gøres. Det ærede Medlems almindelige Betragtninger lyder umaadelig bestikkende. (*Olvuf Pedersen:* Det er hørt!). Ja, de lyder bestikkende, ellers var der vel heller ikke saa mange, der fangedes af disse Betragtninger. Det lyder bestikkende, at Indkøb i Udlandet til syvende og sidst er en Ordre paa dansk Arbejde. Man siger: 1 Milliard Kroner i danske Sedler, for hvilke vi køber Varer i Udlandet, vil, da det er Papir, før eller senere efterspørge danske Varer.

Det er rigtigt under visse Forudsætninger, men det er rigtignok ogsaa disse Forudsætninger, man skal have Klarhed over. Det ærede Medlem siger: før eller senere.